

मूकसारम्
முகஸாரம்
MOOKASARAM

தமிழ் கவிதை வடிவில்...

பி. ஸ்ரீதேவிபிரசாத்

psdprasad.music@gmail.com

ஆகஸ்டு - 2017

Periyava Charanam ! Sri Gurubhyo Namaha !

Sri Mookasaaram

'Sri Mooka Pancha Shathi' is a great sloka literature authored by Sri Mookasankarendra Saraswathi Swamigal (the 20th Acharya of Sri Kanchi Kamakoti Peetam) on the presiding deity of Kancheepuram, Sri Kamakshi.

'Mooka' means 'dumb' – the slokas were written by a 'dumb' boy who started singing the praise of Sri Kamakshi through this work. 'Pancha Shathi' means five hundreds. Yes, it's a collection of 500 slokas with 5 'Sathakas' – each containing 100 slokas.

Sri Chandrasekarendra Saraswathi Swamigal, who is revered as 'Sri Maha Periyava' , compiled 31 slokas from the great work and this compilation has come to be known as Sri Mookasaaram – the essence of Mooka Pancha Shathi.

Earlier, I had planned to translate at least few slokas from 'Sri Mooka Pancha Shathi' in Tamil poem form as 'verses'. But was not sure of the slokas that I should select and hence the plan was delayed. The moment, I came to know about 'Mookasaaram' (through a link shared on internet – thanks to Sri Sadashivabrahmhendra Bhakta Jana Samithi - Chennai – the publishers of the book), I decided to start working on the compilation and this book is the result of the efforts.

My sincere pranams to Sri Mooka Swamigal, the original author and Sri Maha Periyava, the compiler of the essence of the great work.

This book is structured in such a way that each sloka in Sanskrit version is followed by the sloka in Tamil letters, which is followed by a prosaic form of meaning of the sloka in essence. The prosaic description is followed by the poetic form in Tamil to enable readers to appreciate the poetic presentation.

My thanks are due to my family members who cooperated and supported me in completing this work.

Sri Periyava Charanam ! Jaganmadha Kamakshi Charanam !

Regards

p.srideviprasad

ஸ்ரீ மஹா பெரியவா சரணம் ! ஸ்ரீ குருப்யோ நமஹ: !

ஸ்ரீ மூகசாரம்

"ஸ்ரீ மூக பஞ்ச ஷதி" என்னும் உன்னதமான இலக்கிய படைப்பு, ஸ்ரீ மூகசங்கரேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் (காஞ்சி காமகோடி பீடத்தின் இருபதாவது ஆச்சர்யர்) அவர்களால், காஞ்சி காமாட்சி மீது பாடப்பெற்றதாகும்.

"மூக" என்றால் 'ஊமை' - ஊமையாக இருந்த பாலகன், அன்னை காமாட்சியின் கருணையால் வாய்பேசப் பெற்றதும் இயற்றிய இலக்கியம் ஆகும். "பஞ்ச ஷதி" என்றால் ஐந்நூறு. ஆம்...ஒரு சதகத்திற்கு நூறு ஸ்லோகங்களாக, ஐந்து சதகங்களில் மொத்தம் 500 ஸ்லோகங்களைக் கொண்டதாகும்.

"ஸ்ரீ மஹா பெரியவா" என்று பக்தர்களால் அன்போடு அழைக்கப்படும் ஸ்ரீ ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள், இந்த படைப்பிலிருந்து 31 ஸ்லோகங்களைத் தொகுத்து 'நித்ய பாராயண'த்திற்காக வழங்கினார். அந்த 31 ஸ்லோகங்களின் தொகுப்புதான் இந்த 'மூகசாரம்' - அதாவது 'மூக பஞ்ச ஷதி'யின் சாரம் என்பதாகும்.

சில வருடங்கள் முன்பே, 'ஸ்ரீ மூக பஞ்ச ஷதி'யில் சில ஸ்லோகங்களையாவது எடுத்து தமிழ் கவிதை வடிவில் எழுத வேண்டும் என நினைத்திருந்தேன். ஆனால் எந்த ஸ்லோகங்களை தேர்ந்தெடுப்பது என்பது பிடிபடாமலே இருந்தது. இணையத்தின் வழியே 'மூகசாரம்' பற்றிக் கண்டவுடனே நன்றி: ஸ்ரீ சதாசிவ

ப்ரம்மேந்திர பக்த ஜன சமிதி, சென்னை) இதை தமிழ் கவிதை வடிவம் செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய்தேன். அந்த முயற்சியின் விளைவே இந்நூல் மலர்.

ஸ்லோகங்களை படைத்த ஸ்ரீ மூக ஸ்வாமிகளுக்கும், அதனை நமக்கெல்லாம் தொகுத்தளித்த ஸ்ரீ மஹா பெரியவாளுக்கும் எனது சிரம் தாழ்ந்த நமஸ்காரங்கள்.

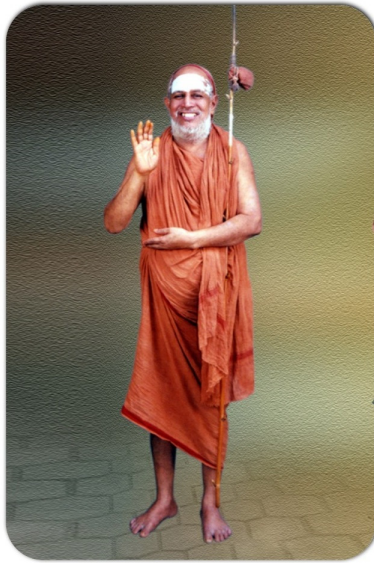
இந்த நூலில், முதலில் சமஸ்கிருத எழுத்துக்களில் ஸ்லோகமும், அதைத் தொடர்ந்து தமிழ் எழுத்துக்களில் அதே ஸ்லோகமும், அதன் கீழே எளிய தமிழில் ஸ்லோகத்தின் சாரம் - பொருள் விளக்கமாகவும், அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் பிறகு, அந்த ஸ்லோகத்தின் கருத்து, தமிழ் கவிதை வடிவில் தரப்பட்டுள்ளது. இதனால், படிப்பவர்கள் கவிதை நடையை ரசிக்க ஏதுவாக இருக்கும் என நம்புகிறேன்.

எனது இந்த முயற்சிக்கு முழு ஒத்துழைப்பும், ஆதரவும் தந்த எனது குடும்பத்தினர்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றிகள்.

ஸ்ரீ மஹா பெரியவா சரணம் ! லோகமாதா ஸ்ரீ காமாட்சி சரணம் !

வணக்கங்களுடன்,

பி.ஸ்ரீதேவிபிரசாத்

1)

ஸ்துதி சதகம் (11)

राकाचन्द्र समानकान्ति वदना नाकाधिराजस्तुता
मूकानामपि कुर्वति सुरधुनीनीकाशवाग्वैभवम् ।
श्रीकाञ्चीनगरीविहाररसिका शोकापहन्त्री सतां
एका पुण्यपरम्परा पशुपतेराकारिणी राजते ॥ १ ॥

ராகாசந்த்ர ஸமாந காந்தி வதநா நாகாதிராஜ ஸ்துதா
முகா நாமபி குர்வதீ ஸுரதுநீ நீகாஸ வாக்வைபவம் |
ஸ்ரீ காஞ்சீ நகரீ விஹாரரஸிகா ஸோகாபஹந்த்ரீ ஸதாம்
ஏகா புண்ய பரம்பரா பஸுபதே : ஆகாரிணீ ராஜதே || 1 ||

சிவபெருமானின் புண்ணியங்கள் எல்லாம் சேர்ந்ததொரு வடிவாகவும்,
பெளர்ணமி சந்திரன் போல் மின்னும் அழகிய முகத்தினை உடையவளும்,
இந்திராதி தேவர்களால் வணங்கப்படுபவளும், ஊமைகளுக்குக் கூட கங்கை
போல் கவிதைப் ப்ரவாகம் ஊற்றெடுக்கச் செய்பவளும், நல்லவர் படும்
இன்னல்களை எல்லாம் உடனுக்குடன் தீர்ப்பவளுமான காமாட்சி தேவி,
காஞ்சிபுரத்தில் பிரகாசிக்கிறாள்

பரமனின் புண்ணிய மெல்லாம்
பொதுவெனஒன்றாய் கூடி...
கரம்(ஞ்), சிரம் கொண்டது போலே..
காஞ்சியில் நின்றனள் தேவி !
முழுமதி போலே பொலியும்
திருமுகம் தனையும் தாங்கி...
தொழுதிடும் இந்திரன் முதலார்
தேவரின் குலமும் காத்து...
உரைத்திட இயலா தவராம்
ஊமையர்க் கெல்லாம் கூட
கரைபுரண் டோடும் கங்கை
நதிபோல் வாக்கும் தந்து..
உத்தமர் எதிர்கொள் துன்பம்
உடனுடன் கலைந்தே செய்து...
அத்தனை அழகாய் ஒளிர்வாள் !
அம்பிகை ஸ்ரீ காமாட்சி !

2)

ஸ்துதி சதகம் (12)

जाता शीतलशैलतः सुकृतिनां दृश्या परं देहिनां
लोकानां क्षणमात्रसंस्मरणतः संतापविच्छेदिनी ।
आश्चर्यं बहुखेलनं वितनुते नैश्चल्यमाबिभ्रति
कम्पायास्तटसीम्नि कापि तटिनी कारुण्यपाथोमयी ॥ २ ॥

ஜாதா ஸீதலஸைலத: ஸுக்ருதிநாம் த்ருஸ்யா பரம்
தேஹிநாம்
லோகாநாம் கூணமாத்ர ஸம்ஸமரணத: ஸந்தாப
விச்ச்சேதிநீ |
ஆஸ்சர்யம் பஹுகேலநம் விதநுதே நைஸ்சல்யமா பிப்ரதீ
கம்பாயாஸ் தடஸீம்நி காபி தடிநீ காருண்யபாதோமயீ || 2 ||

பனிமலையில் தோன்றி நடந்து வரும் (காமாட்சி என்னும்) நதியானது, புண்ணியம் செய்தவர்களுக்கு மட்டுமே புலப்படும் படியாக இறங்கி வந்து கம்பா நதிக்கரையில் பலவித அற்புதங்கள் புரிகிறது. தன்னைப் பற்றி ஒரு கணம் நினைப்பவர்க்குக் கூட அது தாபங்களை நீக்குகிறது. 'காருண்யம்' என்னும் நீரால் ஆன'நதி' என்ற போதிலும், அசைவில்லாமல் இருக்கிறது.

பனிமலை தனிலே தோன்றி...
புண்ணியம் பலவாய் செய்த
மனிதரின் பார்வையில் மட்டும்
தெரிந்திடும் நதியாய் வருவாள் !
ஒருகணம் நினைத்தால் கூட...
உணர்ந்திடும் தாபம் தீர்ப்பாள் !
கருணையின் நீரால் ஆகி...
கம்பா கரையதன் அருகில்..
நிலையாய் நின்றது போலே
நதியாய் வந்தவள் இங்கே...
விளையாட் டெனவே பலவாய்
விந்தைகள் புரி காமாட்சி !

3)

ஸ்துதி சதகம் (90)

परामृतझरीप्लुता जयति नित्यमन्तश्चरी
भुवामपि बहिश्चरी परमसंविदेकात्मिका
महद्बिरपरोक्षिता सततमेव काञ्चीपुरे
ममान्वहमहंमतिर्मनसि भातु माहेश्वरी ॥ ३ ॥

பராம்ருத ஜரீப்லுதா ஜயதி நித்யம் அந்தஸ்சரீ
புவாமபி பஹிஸ்சரீ பரமஸம்விதேகாத்மிகா |
மஹத்ப்ரிபரோக்ஷிதா ஸததமேவ காஞ்சீபுரே
மமாந்வஹம் அஹம்மதிர் மனஸி பாது மாஹேச்வரீ || 3 ||

மேன்மைமிகு அம்ருத ப்ரவாகத்தில் மூழ்கியவளும், உயிர்களின் அகமும் புறமும் உலவுபவளும், உன்னதமான பரவச நிலையில் உள்ளவளும், காஞ்சியில் பெரியோர்களால் தினமும் வணங்கப்படுபவளும், ஈசனின் பெருமையாகவும் விளங்குகின்ற காமாட்சி தேவி, என்னுடைய மனதில் எப்போதும் உறைகிறாள்.

அவனியின் அகமும் புறமும்...

அலைந்திடும் அம்பிகை தேவி !

சிவனெனும் ஈசன் பெருமை...

வடிவென ஆகிய தேவி !

அழகிய நகராம் காஞ்சி...

பெரியவர் எல்லாம் பணியும்...

அமிருதத் தாரை நனைந்த..

அன்னையை மனதில் வைத்தேன் !

4)

ஸ்துதி சதகம் (97)

चराचरजगन्मयीं सकलहृन्मयीं चिन्मयीं
गुणत्रयमयीं जगत्रयमयीं त्रिधामामयीं ।
परापरमयीं सदा दशदिशां निशाहर्मयीं
परां सतत सन्मयीं मनसि कामकोटीम् भजे ॥ ४ ॥

சராசர ஜகந்மயீம் ஸகல ஹ்ருந்மயீம் சின்மயீம்
குணத்ரயமயீம் ஜகத்ரய மயீம் த்ரிதாமாமயீம் |
பராபரமயீம் ஸதா தஸ திஸாம் நிஸாஹர்மயீம்
பராம் ஸததஸந்மயீம் மனஸி காமகோடீம் பஜே || 4 ||

இவ்வுலகில் அசைவிலாப் பொருளாகவும், அசையும் பொருளாகவும், அனைத்து உயிர்களின் இதயத் துடிப்பாகவும், (ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்கிற) முக்குணம் கொண்டவளாகவும், கதிரவனாய், வெண்ணிலவாய், தீ வடிவாய் ஆனவளும், மூவுலகாகவும், சுவர்க்கமாகவும், அதனிடைப்பட்ட இடமாகவும், உருவோடும், உருவில்லாமலும் இருப்பவளுமான காமாட்சியை மனதில் வைத்தேன்.

அசைவுறும் பொருளாய் ஆகி
அசைவிலாப் பொருளும் ஆகி
திசையெலாம் யாதும் ஆகி
த்ரிகுண சுந்தரி ஆகி...
சந்திரன், சூரியன் ஆகி...
அக்கினி மயமும் ஆகி...
அந்தரம், அதுவும் ஆகி...
அதனிடை வெறுமை ஆகி.
உருவம் அருவம் ஆகி
உயிர்கள் துடிப்பும் ஆகி
உலகம் மூன்றும் ஆளும்
உத்தமி நினைவே நெஞ்சில் !

5)

பாதாரவிந்த சதகம் (49)

भवाम्भोधौ नौकां जडिमविपिने पावकशिखां
प्रणम्येन्द्रादी नामधिमुकुटं उत्तंसकलिकाम् ।
जगत्तापेज्योत्स्नामकृतकवचः पञ्जरपुटे
शुकस्त्री कामाक्ष्याः मनसि कलये पादयुगलीम् ॥ ५ ॥

பவாம்ப்போதௌ நௌகாம் ஜடிமவிபிநே பாவகஸிகாம்
ப்ரணம்ரேந்த்ரா தீநாம் அதிமுகுடம் உத்தம்ஸகலிகாம் |
ஜகத்தாபஜ்யோத்ஸ்நாம் அக்ருதக வச : பஞ்ஜரபுடே
ஸுகஸ்த்ரீம் காமாக்ஷ்யா மநஸி கலயே பாதயுகளிம் || 5 ||

உலகக் கடலில் கரைசேர்க்கும் கப்பலாகவும், அஞ்ஞானக் காட்டில்
தீப்பிழம்பாகவும், தனை வணங்கும் இந்திராதி தேவர்களின் மகுடங்களில்
மலராகவும், சம்சார தாபம் தீர்க்கும் நிலவாகவும், வேதமென்னும் கூண்டில்
கிளியாகவும் இருக்கின்ற காமாட்சியின் மலர்பாதங்களை சேவிக்கிறேன்.

இகபரம் என்னும் கடலில்..
உலவிடும் கப்பலும் ஆகி..
அகஇருள் என்னும் காட்டில்..
அக்கினி ஜ்வாலையும் ஆகி..
இந்திரன் முதலார் சூடும்..
மகுடத்தில் மலராய் ஆகி..
மந்திர உலகின் தாபம்..
தணித்திடும் சந்திரன் ஆகி..
சத்திய மறைகள் கூட்டில்..
சிரித்திடும் பெண்கிளி யாகி..
நித்தியம் அருளும் அன்னை..
திருப்பதம் புந்தியில் வைத்தேன் !

6)

ஸ்துதி சதகம் (56)

परा विद्या हृद्या श्रितमदनविद्या मरकत
प्रभानीला लीला परवशितशूलायुधमनाः ।
तमः पूरं दूरं चरणनतपौरंदरपुरी
मृगाक्षि कामाक्षि कमलतरलाक्षि नयतुमे ॥ ६ ॥

பரா வித்யா ஹ்ருத்யாஸ்ரித மதனவித்யா மரகத-
ப்ரபா நீலா லீலா பரவஸரித ஸூலாயுதமனா : |
தம: பூரம் தூரம் சரணந்த பெளரந்தர புரீ-
ம்ருகாக்ஷி காமாக்ஷீ கமல தரளாக்ஷி நயது மே || 6 ||

மரகத பச்சை மேனி உடையவளும், மன்மதன் வித்தைக்கு வித்தானவளும், உயர்ந்த 'ஸ்ரீவித்யா' மந்திர வடிவானவளும், கரத்தில் சூலத்தை ஏந்தும் சிவனின் மனோகரியும், தன்னை வணங்கும் இந்திரனின் தேவலோகக் கன்னியரால் பணியப்படுபவளுமான காமாட்சியின் அழகிய தாமரை போன்ற கண்கள் எனது பாபங்களை பொடித்து தூளாக்கட்டும் !

கவர்ந்திடும் கமலம் போலே
அழகிய கண்கள் கொண்டு.
எவரையும் மயக்கும் மதனன்
வித்தையின் வடிவம் ஆகி!
கரத்தினில் சூலம் ஏந்தும்
சிவன்மன மோகினி ஆகி!
வரங்களைத் தரும்ஸ்ரீ வித்யா !
மந்திர உருவும் ஆகி!
இந்திர உலகில் வாழும்
சுந்தர பெண்டியர் பணிவாய்
வந்தனம் செய்திடும் அடியைக்
கொண்டவள் மரகத மேனி...
எந்தனின் பாவச் சுமையை
இல்லையென் றாக்கிட வேண்டும் !

7)

ஸ்துதி சதகம் (101)

समरविजयकोटी साधकानन्दधट
मृदुगुण परिपेटी मुख्यकादम्बवाटी ।
मुनिनुत परिपाटी मोहिताजाण्डकोटी
परमशिववधूटी पातु मां कामकोटी ॥ ७ ॥

ஸமரவிஜயகோடி ஸாதகானந்ததாடி
ம்ருதுகுணபரிபேடி முக்யகாதம்பவாடி ।
முனிநுதபரிபாடி மோஹிதாஜாண்டகோடி
பரமஸிவவதூடி பாது மாம் காமகோடி ॥ 7 ॥

போரில் வெற்றிக் கொடி நாட்டுபவளும், வணங்குவோர்க்கு பரமானந்தம் தருபவளும், நல்ல குணங்களின் வடிவானவளும், மனம் விரும்பும் வரம் தரும் தருவானவளும், முனிவரெல்லாம் போற்றும் நடத்தையுள்ளவளும், பரமசிவனின் மோகினியானவளுமான காமாட்சி என்னைக் காக்கட்டும் !

நற்குண பெட்டகம் ஆன...
அம்பிகை ஸ்ரீ காமாட்சி !
அற்புத வரமருள் தருவின்
அதிசய மலர்வனம் ஆக,,
கற்றவர் தினம் அடிபணியும்...
கருணைப் பெருங்கடல் ஆக
வெற்றியின் கொடியினை ஏந்தும்
சக்தியாம் பரமனின் பாதி !
நற்கதி தந்திட வேண்டும் !
அண்டங்கள் அடக்கிடும் அம்மா !

8)

ஸ்துதி சதகம் (77)

यस्या वाटी हृदयकमलं कौसुमि योगभाजां
यस्याः पीठी सततशिशिरा शीकरैर्माकरन्दैः।
यस्याः पेटी श्रुतिपरिचलन्मौलिरत्नस्य काञ्ची
सामे सोमा भरण महिषि साधयेत्काङ्क्षितानि ॥ ८ ॥

யஸ்யா வாடி ஹ்ருதயகமலம் கௌஸுமீயோகபாஜாம்
யஸ்யா:பீடி ஸததஸரிஸிரா ஸீகரைர் மாகரந்தை: |
யஸ்யா:பேடி ஸ்ருதிபரிசலந் மௌளிரத்தநஸ்ய காஞ்சீ
ஸாமே ஸோமாபரண மஹிஷீ ஸாதயேத் காங்க்ஷிதாநி ||

யோகியர்களின் உள்ளத்தை பூந்தடாகமாய்க் கொண்டவளும், எப்பொழுதும் ஊறுகின்ற தேன் துளிகளால் குளிர்ச்சியுடன் இருக்கும் தாமரையில் உறைபவளும், மறைகளின் வடிவானவளும், காஞ்சியில் நிலையானவளும், சிரத்திலே பிறையினைத் தாங்கும் பரமேஸ்வரனின் துணையுமான காமாட்சி தேவி எனது விருப்பங்களை நிறைவேற்றட்டும் !

ஊறிடும் தேன்துளி யாலே..
குளிர்ந்திடும் தாமரை மேலே...
ஏறிடும் அம்பிகை தாயே !
காஞ்சியின் குலமகள் நீயே !
சீரிய ஞானியர் இதயம்..
பூவனம் உனக்கென் றாகும் !
மறைகளின் உன்னத நிலையே !
மங்கலம் தந்திடும் தாயே !
பிறையினைச் சூடிடும் சிவனின்
துணைவியே ஸ்ரீ காமாட்சி !
குறையினைக் கலைந்தே எந்தன்
கோரிக்கை ஏற்றிட வேண்டும் !

9)

ஆர்ய சதகம் (46)

कुण्डलि कुमारि कुटिले चण्डि चराचरसवित्रि चामुण्डे ।
गुणिनि गुहारिणि गुह्ये गुरुमूर्ते त्वां नमामि कामाक्षि ॥ ९ ॥

குண்டலி குமாரி குடிலே சண்டி சராசரஸவித்ரி சாமுண்டே
குணினி குஹாரிணி குஹ்யே குருமூர்த்தே த்வாம் நமாமி
காமாக்ஷி ॥ 9 ॥ 46-ஆர்யா

காதில் குண்டலம் அணிந்தவளும், சண்டி ரூபமானவளும், இந்த அண்டத்தை படைத்தவளும், சாமுண்டியாயிருப்பவளும், மூன்று குணங்களைக் கொண்டிருப்பவளும், மனதின் அகங்காரத்தைப் போக்கக் கூடியவளும், ரகசிய வடிவானவளும், குரு வடிவானவளுமான காமாட்சியே ! உன்னை வணங்குகிறேன்.

குண்டலம் ஆடிடும் செவியும்
குமரியாய்க் கவர்ந்திடும் உருவும்
குண்டலி னியதன் வடிவும்
முக்குண சின்னமாய்த் திகழும்
சண்டிசா முண்டியாம் தேவி !
சத்குரு ரூபிணி தாயே !
அண்டிய அக இருள் நீக்கு !
அகிலத்தின் முதற்பொருள் நீயே !
தண்டனிட் டேனுன் பதமே !
ரகசியத் திருவரு உனதே !

10)

ஆர்ய சதகம் (47)

अभिदाकृतिर्भिदाकृतिः अचिदाकृतिरपिचिदाकृतिर्मातः ।
अनहन्ता त्वमहन्ता भ्रमयसि कामाक्षि शाश्वती विश्वम् ॥

அபிதாக்ருதிர் பிதாக்ருதி ரசிதாக்ருதிரபி சிதாக்ருதிர் மாத: |
அநஹந்தா த்வமஹந்தா ப்ரமயஸி காமாக்ஷி ஶாஸ்வதீ
விஸ்வம் || 10 || 47-ஆர்யா

லோகமாதாவான காமாட்சியே ! அழிவில்லாத ரூபம் கொண்ட நீ,
பேதங்கள் இல்லாத வடிவாகவும், பேதமே ஆன வடிவாகவும், உருவோடும்,
உருவின்றியும், அகங்கார வடிவாகவும், அகங்காரமே இல்லாத வடிவாகவும்
(இப்படி யாதுமாகி), இந்த உலகத்தை இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறாய்.

அந்தமே இல்லா தவளே !
அன்னையே ஸ்ரீ காமாட்சி !
எந்தஓர் பேதம் இல்லா
எழில்மிகு வடிவம் நீயே !
எல்லா விதமாய் பேதம்
கொண்டதோர் வடிவும் நீயே !
பொல்லா மமதை உருவம் !
பொருந்திய பொருளும் நீயே !
கொஞ்சமும் மமதை இல்லா
கொஞ்சிடும் அருளும் நீயே !
அஞ்சிடும் அகோர ரூபம்
அற்புத ஆனந்த ரூபம் !
துஞ்சிடும் கோலம் கொண்டு
தரணியைக் காக்கும் தேவி !

11)

ஆர்ய சதகம் (98)

अन्तरपि बहिरपित्वं जन्तुततेरन्तकान्तकृतहन्ते ।
चिन्तितसन्तानवतां सन्ततमपि तन्तनीषि महिमानम् ॥ 11 ॥

அந்தரபி பஹிரபி த்வம் ஜந்துததேரந்தகாந்த க்ருதஹந்தே ।
சிந்தித ஸந்தானவதாம் ஸந்ததமபி தந்தனிஷி மஹிமானம்

॥ 11 ॥ 98-ஆர்யா

காலனையே வதம் செய்த சிவபெருமானின் பெருமையின் வடிவாக இருக்கும் நீ, எல்லா ஜீவ ராசிகளின் அகமும் புறமும் இருந்தாட்கொண்டு, எப்போதும் தன்னைப் பணிந்திடும் பக்தரின் மேன்மையை ஓங்கிடச் செய்கிறாய்.

அந்தகன் எனும்எம தருமன்...

அவனையே வதமுடித் தவனாம்

சங்கரன் அவனருட் பெருமை...

அதனுரு வானாய் தாயே !

அத்தனை உயிர்கட் கெல்லாம்

அகம்புறம் ஆனாய் நீயே !

சத்தியம் நீயே என்னும்

பக்தனின் காவலும் ஆவாய் !

12)

பாதாரவிந்த சதகம் (44)

गिरां दूरौ चोरौ जडिमतिमिराणां कृतजग-
त्परित्राणौ शोणौ मुनिहृदय लीलैकनिपुणौ ।
नखैः स्मेरौ सारौ निगमवचसां खण्डितभव-
ग्रहोन्मादौ पादौ मम मनसि कामाक्षि कलये ॥ 12 ॥

கிராம் தூரெள சோரெள ஜடமதிமிராணாம் க்ருதஜகத் -
பரித்ராணௌ ஷோணௌ முநிஹ்ருதயலீலைக நிபுணௌ |
நகை : ஸ்மேரௌ ஸாரௌ நிகமவசஸாம் கண்டிதபவ-
க்ரஹோந்மாதௌ பாதௌ தவ ஜனனி காமாக்ஷி ! கலயே

ஹே காமாட்சியே ! சொற்களில் விளக்க முடியாதவையாயும், அஞ்ஞான இருளை விரட்டுபவையாயும், உலகத்தைக் காப்பதும், முனிவர்கள் உள்ளத்தில் லீலைகள் செய்வதும், வேதங்களின் சாரமானதும், சம்சார பந்தங்களை விலக்குவதுமான சிவந்த உனது பாதங்களை த்யானம் செய்கிறேன்.

பேதமை என்னும் மாய
காரிருள் அறவே நீக்கும் !
மாதவ முனியோர் நெஞ்சில்
திருவிளை யாடல் செய்யும் !
மாமறை சாரம் ஆகும்...
வார்த்தையில் அடங்கா தாகும்...
தாமரை செம்பதம் உனதை
தேவியே ! த்யானம் செய்தேன் !
நகங்களின் பொலிவில் பாதம்
'ஜகஜக' எனஜொலித் திடுமே !
சகமிதில் பந்தம் என்னும்
கடலினைக் கரைசேர்த் திடுமே !

13)

பாதாரவிந்த சதகம் (17)

जपालक्ष्मीशोणो जननि परमज्ञानलिनी
विकासव्यासङ्गो विफलितजगज्जाड्यगरिमा ।
मनः पूर्वाद्रिम् मे तिलकयतु कामाक्षि तरसा
तमस्काण्डद्रोही तव चरणपाथोजरमणः ॥ 13 ॥

ஐபாலக்ஷ்மீஸோணோ ஜநநி பரம ஜ்ஞாந நலிநீ
விகாஸ வ்யாஸங்கோ விபலித ஜகஜ் ஜாட்ய கரிமா |
மந: பூர்வாத்ரிம் மே திலகயது காமாக்ஷி தரஸா
தமஸ் காண்ட த்ரோஹீ தவ சரண பாதோஜ ரமண: || 13 ||

காமாட்சி ! செம்பரத்தம் மலர் போல் சிவந்த நிறமுடையதும், தாமரை
மலர் போன்ற குளிர்ச்சி உடையதும், சம்சாரக் கடலைத் கடக்கச்
செய்வதும், அஞ்ஞான இருளை நீக்கவல்லதுமான உன்னிரு பாதங்கள்
அந்த சூர்யனுக்கு சமானதாகும்

அருணனின் கிரணம் தோன்ற
அகன்றிடும் இருளைப் போலுன்
திருப்பதக் கதிரின் ஒளியில்
மனஇருள் மாயம் ஆகும் !
அரியநல் ஞானம் என்னும்
கமலமும் நெஞ்சில் பூக்கும் !
செறியநல் செந்நிறம் கொண்ட
செம்பரத் தம்மலர் போலுன்
கவர்ந்திடும் செம்பதம் தனையே
கருத்தினில் நிறைவாய் வைத்தேன் !
அவனியின் பந்தக் கயிறும்
அறுபட செய்யும் பதமே !

14)

ஸ்துதி சதகம் (48)

வரிவர்து स्थेमा त्वयि मम गिरां देवि मनसो
नरीनर்தु प्रौढा वदनकमले वाक्यलहरी ।
चरीचर்தु प्रजाजननि जडिमा नः परजने
सरीसर்தु स्वैरं जननि मयि कामाक्षि करुणा ॥ 14 ॥

வரீவர்து ஸ்த்தேமா த்வயி மம கிராம் தேவி ! மநஸோ
நரீநர்து ப்ரௌடா வதந கமலே வாக்யலஹரீ ।
சரீசர்து ப்ரஜ்ஞா ஜநநி ஜடிமா ந: பரஜநே
ஸரீஸர்து ஸ்வைரம் ஜநநி மயி காமாக்ஷி கருணா ॥ 14 ॥

காமாட்சி தேவியே ! எனது மனதில் என்றும் நிலையாயிரு ! தாமரை
போன்ற எனது நாவில் கம்பீரமான வார்த்தைகள் நடனமாட்டும்! எனது
எதிரிகளை அஞ்ஞான இருள் சூழட்டும் ! உன் அருளானது உன்
விருப்பப்படி என்னை சேரட்டும் !

அன்னையே ! அருட்கட லாகி...
அனுக்ரஹம் செய்யும் தேவி !
உன்னையே நிலையாய் கொள்ளும்
உள்ளமும் எனக்கருள் செய்வாய் !
உன்னரு ளாலே எந்தன்
கமலசெந் நாவின் மீது
கண்ணிய வார்த்தை வந்து
நர்த்தனம் செய்திடச் செய்வாய் !
பகைவரைப் பேதமை என்னும்
பேரிருள் சூழச் செய்வாய் !
தயைபுரி அம்பிகை தேவி !
நின்னையே சரணம் என்றேன் !

15)

கடாக்ஷ சதகம் (16)

नीलोऽपि रागमधिकं जनयन्पुरारेः
लोलोऽपि भक्तिमधिकां दृढयन्नराणां ।
वक्रोऽपि देवि नमतां समतां वितन्वन्
कामाक्षि नृत्यतु मयि त्वदपाङ्गपातः ॥ 15 ॥

நீலோ஽பி ராகம் அதிகம் ஜனயன் புராரே:
லோலோ஽பி பக்திம் அதிகம் த்ரடயன் நராணாம் |
வக்ரோ஽பி தேவி நமதாம் ஸமதாம் விதன்வன்
காமாக்ஷி ந்ருத்யது மயி த்வத் அபாங்கபாத: || 15 ||

காமாட்சி தேவியே ! ஈசனுக்கு மோகமூட்டுவதாயும், தான்
அசைந்தாடினாலும், பக்தர்களுக்கு அசையாத பக்தியை தருவதாயும்,
வணங்கும் பக்தர்களை எப்போதும் நல்ல நிலையில் வைக்கக்கூடியதுமான
கரிய உன் கடைக்கண் பார்வை என் மேல் பொழியட்டும் !

கருத்தஉன் கடைக்கண் பார்வை
பரமனை வசியம் செய்யும் !
விருப்புடன் வணங்கிடு வோர்க்கு
நலமெலாம் சேர்ந்திட அருளும் !
அலைந்திடும் பார்வை யெனினும்
பக்தியை நிலைகொள் செய்யும் !
விளையா டிடும்உன் பார்வை...
என்மேல் ஒளிவீ சட்டும் !

16)

கடாசூடி சதகம் (24)

अत्यन्तशीतलमतन्द्रयतु क्षणार्धं
अस्तोकविभ्रममनडगविलासकन्दम् ।
अल्पस्मितादृतमपारकृपाप्रवाहं
अक्षिप्ररोहमचिरान् मयिकामकोटि ॥ 16 ॥

அத்யந்த சீதளம் அதந்த்ரயது கூணார்த்தம்
அஸ்தோக விப்ப்ரமம் அனங்கவிலாஸகந்தம் |
அல்ப ஸ்மிதாத்ருதம் அபாரக்ருபா ப்ரவாஹம்
அக்ஷிப்ரரோஹம் அசிரான் மயி காமகோடி || 16 ||

காமகோடி வடிவான காமாட்சியே ! எழிலானதும், மிகவும் குளிர்ந்ததும்,
மன்மதனின் முகவரியானதும், புன்சிரிப்போடு கூடியதும், எல்லையில்லாக்
கருணைக் கடலானதுமான உனது கடாசூடி, சீக்கிரம் வந்து அரைக்
கணமாவது என்னோடு இளைப்பாறட்டும் !

தண்மையும், எழிலும் கொண்டு
மதனனின் விளையாட் டிற்கு
உண்மையாய் காரண மாகி
பூத்திடும் புன்சிரிப் போடு
கரையிலாக் கருணை கொண்ட
காமாட்சி உன்க டாட்சம்..
அரைநொடி யேனும் என்னில்
அமைதிகொள் வேண்டு மம்மா !

17)

கடாசூடி சதகம் (47)

कैवल्यदाय करुणारस किङ्कराय
कामाक्षि कन्दलित विभ्रम शङ्कराय ।
आलोकनाय तव भक्त शिवङ्कराय
मातर्नमोस्तु परतन्त्रित शङ्कराय ॥ 17 ॥

கைவல்யதாய கருணாரஸ கிங்கராய
காமாசூடி கந்தளித விப்ப்ரம ஸங்கராய |
ஆலோகனாய தவ பக்த ஸிவங்கராய
மாதர் நமோஸ்து பரதந்த்ரித ஸங்கராய || 17 ||

காமாட்சியே ! கைவல்யம் என்னும் முக்திநிலையைத் தரக்கூடியதும்,
கருணை வடிவானதும், சங்கரனான சிவனுக்கு மோகமூட்டுவதும்,
பக்தர்களுக்கு மங்கலம் சேர்ப்பதும், பரமசிவனை தன் வசம் செய்வதுமான
உனது கடாசூடித்திற்கு வந்தனம் !

இகபர பந்தம் எல்லாம்
விடுத்துநல் மோட்சம் சேர்க்கும் !
சிவபிரான் மோகம் தன்னை
இன்னமும் மேலே கூட்டும் !
பரமசௌ பாக்யம் தன்னை
பக்தரின் வரமாய் காட்டும் !
பரமனை பரவச மாக்கி...
தன்வசம் ஈர்க்கச் செய்யும் !
கரியநல் விழிகள் கொண்ட
அன்னையே ஸ்ரீ காமாட்சி !

18)

கடாசூ சதகம் (77)

संसारधर्मपरितापजुषां नराणां
कामाक्षि शीतलतराणि तवेक्षितानि ।
चन्द्रातपन्ति घनचन्दनकर्दमन्ति
मुक्तागुणन्ति हिमवारिनिषेचनन्ति ॥ 18 ॥

ஸம்ஸார கர்ம பரிதாபஜுஷாம் நராணாம்
காமாக்ஷி ஸீதலதராணி தவேக்ஷிதானி |
சந்த்ராதபந்தி கனசந்தன கர்தமந்தி
முக்தாகுணந்தி ஹிமவாரி நிஷேசனந்தி || 18 ||

காமாட்சியே ! ஸம்சாரம் என்னும் கோடை வெம்மையில் தகிக்கும்
மாந்தர்க்கு, குளிர்ந்த உன் பார்வை நிலவாகவும், சந்தனக் குழம்பாகவும்,
முத்து மாலையாகவும், பனி நீராகவும் விளங்குகிறது!

உலகியல் வெம்மை தனிலே
உழன்றிடும் மாந்தர் தாபம்
விலகிட வைக்கும் உந்தன்
விழிகளே தண்மதி ஆகும் !
ஒழுகிடும் சந்தனக் குழம்பாம் !
குளிர்ந்தரும் முத்தின் மணியாம் !
விழுந்திடும் பனியின் நீராம் !
விழிகளின் பெருமை என்னே !

19)

கடாசூடி சதகம் (94)

बाणेन पुशधनुषः परिकल्प्यमान-
त्राणेण भक्तमनसां करुणाकरेण ।
कोणेन कोमलदशस्तव कामकोटि
शोणेन शोषय शिवे मम शोकसिन्धुम् ॥ 19 ॥

பானேண புஷ்டனுஷ: பரிகல்ப்யமான -
த்ராணேண பக்தமனஸாம் கருணகரேன |
கோணேண கோமளத்ருஸஸ் தவ காமகோடி
ஸோணேண ஸோஷய ஸிவே மம ஸோக ஸிந்தும்

ஹே காமாட்சி ! மங்கலம் செய்பவளே ! மதனின் மலரம்பாகவும்,
பக்தர்களின் மனதுக்குக் காவலாகவும், கருணை நிறைந்ததுவுமான
செவ்விய உந்தன் கடாசூடித்தால் எனது துன்பக் கடலை வற்றிடச்
செய்வாய் !

அன்னையே ! ஸ்ரீ காமாட்சி !
மங்கலம் அருளும் தேவி !
மன்மதன் மலரம் பாயும்..
பக்தரின் மனக்கேடய மாய்
விளங்கிடும் கருணைக் கடலாம்
செம்பத கடாசூடி அதனால்
கலங்கிடும் என்மனக் கடலில்
அமைதியை நிலைத்திடு தாயே !

20)

கடாக்ஷ சதகம் (99)

अज्ञातभक्तिरसं अप्रसरद्विवेकं
अत्यन्तगर्वं अनधीत समस्त शास्त्रम् ।
अप्राप्तसत्यं असमीपगतं च मुक्तेः
कामाक्षि मामवतु ते करुणा कटाक्षः ॥ 20 ॥

அஜ்ஞாத பக்திரஸம் அப்ரஸரத் விவேகம்
அத்யந்த கர்வம் அனதீத ஸமஸ்த சாஸ்த்ரம்
அப்ராப்த ஸத்யம் அஸமீப கதம் ச முக்தே:
காமாக்ஷி மாமவது தே கருணா கடாக்ஷ: || 20 ||

காமாட்சியே ! பக்தியின் திறன் அறியாமல், விவேகமில்லாமல், அதிக கர்வம் கொண்டவனாய், சாத்திரங்களைப் படித்தறியாதவனாய், மோட்ச வழி அறியாதவனாய் இருப்பவனைக் கூட உனது கருணை கடாக்ஷமானது காத்தருள் செய்யுமே !

பக்தியின் பலமறி யாது...
புத்தியில் தெளிவடை யாது..
சத்திய வழிதொட ராது
சாஸ்திரப் படிப்பறி யாது
முக்தியின் இடமறி யாது
மமதையின் உருவாய் ஆன
பித்தனும் உன்னரு ளாலே
பேறுகள் பெறுவான் அம்மா !

21)

மந்தஸ்மித சதகம் (94)

इन्धाने भववीतिहोत्रनिवहे कर्मोघचण्डानिल
प्रौढिम्ना बहुलीकृते निपतितं सन्ताप चिन्ताकुलम् ।
मातर्मा परिषिचकिश्चिदमलैः पीयूषवर्षैरिव
श्री कमाक्षि तव स्मितध्युतिकणैः शैशिर्यलीलाकरैः ॥ 21 ॥

இந்தத்தானே பவவீதிஹோத்ர நிவஹே கர்மௌக சண்டாநில
ப்ரௌடம்நா பஹுளீக்ருதே நிபதிதம் ஸந்தாபசிந்தா குலம்
மாதர் மாம் பரிஷிஞ்ச கிஞ்சிதமலை: பீயூஷ வர்ஷை ரிவ
ஸ்ரீ காமாக்ஷி தவ ஸ்மித த்யுதி கணை:

ஸஸிரியலீலாகரை: || 21 || 94-மந்தஸ்மிதம்

காமாட்சி தாயே ! 'வினை'க் கூட்டமென்னும் பெருங்காற்றினால் அதிக
கனமான ஸம்சாரத் தீயில் விழுந்தேன். எனது தாபம் மற்றும்
எண்ணங்களால் கலங்கிய நிலையடைந்தேன். என்னை பரிசுத்தமானதும்,
குளுமையின் வடிவானதுமான உன்னுடைய புன்னகைச் சிதறல்களால்
கொஞ்சம் நனைப்பாயாக !

இகபரம் எனும்தீக் குன்றில்
விழுந்தவன் ஆனேன் நானே !
சுகதுக் கம்அதன் நினைவில்
உழல்பவன் ஆனேன் நானே !
'முன்வினை' எனும்புயல் தனிலே
சிக்கிய சிறியவன் நானே !
உன்னருட் புன்னகை என்னும்
தண்மிகு தேன்சிரிப் பாலே
என்னையும் நீராட் டிடுவாய் !
திருவடி சரணம் அம்மா !

22)

மந்தஸ்மித சதகம் (24)

कर्पूरैरमृतैर्जगत्जननि ते कामाक्षि चन्द्रातपैः
मुक्ताहारगुणैर्मृणालवल्लयैः मुग्धस्मितश्रीरियम् ।
श्रीकाञ्चीपुर नायिके समतया संस्तूयते सज्जनैः
तत्तादृङ्मम तापशान्ति विधये किं देवि मन्दायते ॥ 22 ॥

கர்பூரை: அம்ருதைர்ஜகத் ஜநநி தே காமாக்ஷி சந்த்ராதபை:
முக்தாஹாரகுணை: ம்ருணாளவலயை:
முத்தஸ்மிதஸ்ரீரியம் |
ஸ்ரீ காஞ்சீபுர நாயிகே ஸமதயா ஸம்ஸ்தூயதே ஸஜ்ஜநை:
தத்தாத்ருக் மம தாபசாந்தி விதயே கிம் தேவி மந்தாயதே ॥

காமாட்சி தேவியே ! உனது இந்த மந்தஹாசப் புன்னகையை,
அமிர்த்தத்தினோடும், பச்சைக் கற்பூரத்தோடும், நிலவோடும், முத்து
மாலைகளோடும், தாமரைத் தண்டோடும் ஒப்பிட்டு பெரியோர்கள்
புகழ்கிறார்கள். அத்தகைய புன்சிரிப்பானது, எனது தாபங்களை குறைக்க
ஏன் தாமதம் செய்கிறது?

கோர்த்தநல் முத்தின் சரமோ?
கிரணமாய் ஒளிரும் அமுதோ ?
நீர்த்தடத் தாமரைத் தண்டோ ?
நின்னருட் புன்னகை என்ன?
என்றுநற் சான்றோர் எல்லாம்
புகழ்ந்த நின்புன் னகையாலே
என்றுஎன் தாபம் தீர்ப்பாய் ?
தாமதம் ஏன்கா மாட்சி?

23)

மந்தஸ்மித சதகம் (31)

चेतः शीतलयन्तु नः पशुपतेरानन्दजीवातवः
नम्नाणां नयनाध्वसीमसु शरच्चन्द्रातपोपक्रमाः।
संसाराख्यसरोरुहाकरकलीकारे तुषारोत्कराः
कामाक्षि स्मरकीर्तिबीजनिकरास्त्वन्मन्दहासाङ्कुराः ॥ 23 ॥

சேத: ஸீதளயந்து ந: பஸுபதேராநந்தஜீவாதவ:
நம்ராணாம் நயநாத்த்வஸீமஸு ஸரத்சந்த்ராதபோபக்ரமா: |
ஸம்ஸாராக்க்யஸரோருஹாகரகலீகாரே துஷாரோத்கரா:
காமாக்ஷி ஸ்மரகீர்த்திபீஜநிகரா: த்வந்மந்த ஹாஸாங்குரா:

காமாட்சியே ! ஈசனின் ஆனந்த நிலைக்கு ஆதாரமாய் இருப்பவைகளும்,
வணங்குபவர்களின் பார்வையில் இலையுதிர்கால நிலவாகத் தெரிவதும்,
ஸம்சாரக் குளத்தை அழிக்கும் கடும்பனியாகவும், மன்மதனின் பெருமைக்கு
வித்தானதுமான உனது புன்னகை, எங்கள் மனதை குளிர்ச் செய்யட்டும் !

மன்மதன் பெருமைக் கெல்லாம்
முக்கிய காரணமாகும் !
அன்புடன் பணியும் பக்தர்
அவர்தம் பார்வையில் பூக்கும் !
பசுபதி எணும்பர மேசன்...
மனதினுள் மோகம் கூட்டும் !
பொசுக்கென இலைகள் உதிரும்
பொழுதிள தண்மதி போலும் !
வளமிகு மலர்கள் குளத்தை
வாட்டிடும் வெம்பனி போலே
உலகியல் பந்தம் நீக்கும்
உன்னருட் புன்னகை யாலே
கலங்கிய எங்கள் மனதை
குளிர்ந்திடச் செய்வாய் அம்மா !

24)

மந்தஸ்மித சதகம் (85)

सूतिः श्वेतिमकन्दलस्य वसतिः शृङ्गारसारश्रियः
पूर्तिः सूक्तिझरीरसस्य लहरी कारुण्यपाथोनिधेः ।
वाटी काचन कौसुमीमधुरिमस्वारज्यलक्ष्म्यास्तव
श्रीकामाक्षि ममास्तु मङ्गलकरी हासप्रभाचातुरी ॥ 24 ॥

ஸூதி: ஸ்வேதிம கந்தளஸ்ய வஸதி: ஸ்ருங்கார

ஸாரஸ்ரிய:

பூர்தி: ஸூக்திஜரீரஸஸ்ய லஹரீ காருண்யபாதோநிதே: |
வாடி காசந கௌஸுமீ மதுரிமஸ்வாராஜ்யலக்ஷ்ம்யாஸ்தவ

தவ

ஸ்ரீ காமாக்ஷி மமாஸ்து மங்களகரீ ஹாஸப்ரபாசாதூரீ ॥ 24

பரிசுத்தம் என்னும் வெண்மையின் பிறப்பிடமாகவும், உன்னத அன்பின் உறைவிடமாகவும், மேன்மைமிகு கவிதை படைக்கும் திறனைக் கூட்டுவதாகவும், கருணைக் கடலின் அலையாகவும், இனிமையென்னும் லட்சுமிக்கு நந்தவனமாகவுமுள்ள உனது புன்னகையின் பொலிவு, எமக்கு நலம் சேர்க்கட்டும் !

அன்பதன் இருப்பிட மாகி
வெண்மையின் பிறப்பிடம் ஆகி
நன்மொழி பெருக்கும் ஆகி
கருணையின் கடலலை ஆகி
இன்மொழி சொற்கள் பூக்கும்
எழில்மிகு தோட்டம் ஆகி
தண்மையைப் பொழியும் உந்தன்
புன்னகை என்றும் எம்மை
அன்புடன் காத்திட வேண்டும்
அருள்வாய் ஸ்ரீ காமாட்சி !

25)

மந்தஸ்மித சதகம் (100)

क्रीडालोलकृपासरोरुहमुखीसौधाङ्गणेभ्यः कवि-
श्रेणीवाक्परिपाटिकामृतझरीसूति गृहेभ्यः शिवे ।
निर्वाणाङ्कुरसार्वभौमपदवीसिंहासनेभ्यस्तव
श्रीकामाक्षि मनोजमन्दहसितज्योतिष्कणेभ्यो नमः ॥ 25 ॥

க்ரீடா லோல க்ருபா ஸரோருஹ முகீ
ஸௌதாங்கணேப்ப்ய: கவி-
ஸ்ரேணீ வாஃபரிபாடிகாம்ருத ஜரீ ஸூதீ க்ருஹேப்ப்ய: ஸிவே
நிர்வாணாங்குர ஸார்வபௌம பதவீ
ஸிம்ஹாஸநேப்ப்யஸ்தவ
ஸ்ரீ காமாக்ஷி ! மநோஜ்ஞ மந்த ஹஸித
ஜ்யோதிஷ்கணேப்ப்யோ நம: || 25 || 100-மந்தஸ்மிதம்

திருவிளையாடல் செய்யும் காமாட்சியே ! தாமரை முகத்தாளே !
கவிஞர்களின் வாக்குத்திறன் அமுதமாய் பெருக்கும் மூலமாகவும், முக்தி
வழி காட்டும் ராஜாங்கத்தின் அரியணையாகவும் விளங்குகின்ற மயக்கும்
உன் பார்வைச் சுடர்களுக்கு என் வந்தனம் !

திருவிளை யாடல் செய்யும்
தாமரை திருமுகத் தாளே !
அருவியாய் வார்த்தை ஊறி
அமுதநல் கவிதை வார்க்கும் !
முக்தியாம் மன்னன் ஏறும்
மனம்கவர் அரியணை ஆகும் !
முத்தென பூக்கும் உந்தன்
மந்திரப் புன்னகை ஒளியை
பக்தியாய் வந்தனம் செய்து
பணிகிறேன் காப்பாய் நீயே !

26)

பாதாரவிந்த சதகம் (73)

कवित्वश्रीमिश्रीकरणनिपुणौ रक्षणचणौ
विपन्नानां श्रीमन्नलिनमसृणौ शोणकिरणौ ।
मुनीन्द्राणामन्तः करणशरणौ मन्दसरणौ
मनोजौ कामाक्ष्या दुरितहरणौ नौमि चरणौ ॥ 26 ॥

கவித்வ ஸ்ரீ மிஷ்ரீ கரண நிபுணௌ ரக்ஷண சணௌ
விபந்நாநாம் ஸ்ரீமந் நளிந மஸ்ருணௌ ஸோணகிரணௌ |
முநீந்ராணாம் அந்த:கரண ஸரணௌ மந்த ஸரணௌ
மநோஜ்ஞௌ காமாக்ஷ்யா: துரித-ஹரணௌ நௌமி
சரணௌ|| 26 || 73-பாதாரவிந்தம்

கவிதைச் செல்வத்தை மேம்படுத்தச் செய்வதும், துன்பத்தில் துவள்வோரை காக்கக்கூடியதும், முனிவர்களின் இதயத்தில் வாசம் செய்வதும், அழகிய ஒளிச்சுடராய் மின்னுவதும், பாவங்களை தீர்க்கவல்லதும், சிந்தை கவர்வதுமான காமாட்சியின் பாதங்களை வணங்குகிறேன்.

தவமுனி சான்றோர் உள்ளம்
உறைவிடம் என்றே கொள்ளும் !
கவலையில் துவள்வோர்க் கெல்லாம்
காப்பகம் என்றே ஆகும் !
கூடிய பாவம் எல்லாம்
தீர்த்திடும் திருவருள் ஆகும் !
பாடிடும் கவிதைச் செல்வம்
கூட்டிடும் வல்லமை மேவும்
மின்னிடும் ஒளிச்சுடர் போல
மனங்கவர் மங்கையள் பாதம்!
அன்புடன் அடிபணிந் தேனே !
அன்னையே காப்பாய் நீயே !

27)

பாதாரவிந்த சதகம் (74)

परस्मात्सर्वस्मादपि च परयोर्मुक्ति करयोः
नखश्रीभिर्ज्योत्स्नाकलिततुलयोस्तामतलयोः ।
निलीये कामाक्ष्या निगमनुतयोर्नाकिनतयोः
निरस्तप्रोन्मीलन्नतिनमदयोरेव पदयोः ॥ 27 ॥

பரஸ்மாத் ஸர்வஸ்மாத் அபிச பரயோ: முக்தி கரயோ :
நக ஸ்ரீபிர் ஜ்யோத்ஸநா கலித துலயோஸ்தாம்ர தலயோ: |
நிலீயே காமாக்ஷ்யா நிகம நுதயோ: நாகி நதயோ:
நிரஸ்த ப்ரோந் மீலந் நளிந மதயோரேவ பதயோ: || 27 ||

உயர்ந்தவைகளுக்கெல்லாம் உயர்ந்ததும், முக்தியைத் தரக்கூடியதும்,
நிலவொளியாய் மின்னும் நகங்களைக் கொண்டதும், வேதங்களால்
போற்றப்படுவதும், மலர்ந்த தாமரையின் கர்வத்தை அடக்குவதுமான
காமாட்சியின் சிவந்த பாதங்களில் ஒன்றிப் போகிறேன் !

மேன்மையின் மேலென ஆகும் !
மேதினில் உயர்ந்தது வாகும் !
'தான்'எனும் தாமரை மலரின்
ஆணவம் அதனை அடக்கும்..
மீண்டுமோர் பிறப்பும் தாரா
முக்தியின் வழியது வாகும் !
வான்புகழ் மறைகள் கூட
வாழ்த்திடும் செம்மலர் பாதம்!
நானதில் லயித்தேன் அம்மா !
காஞ்சியின் கருணைக் கடலே !

28)

பாதாரவிந்த சதகம் (96)

रणन्मञ्जिराभ्यां ललितगमनाभ्यां सुकृतिनां
मनोवास्तव्याभ्यां मथिततिमिराभ्यां नखरुचा ।
निधयाभ्यां पत्या निजशिरसि कामाक्षि सततं
नमस्ते पादाभ्यां नलिनमृदुलाभ्यां गिरिसुते ॥ 28 ॥

ரணந் மஞ்ஜீராப்ப்யாம் லலித கமநாப்ப்யாம் ஸுக்ருதிநாம்
மநோ வாஸ்தவ்யாப்ப்யாம் மதித திமிராப்ப்யாம் நக ருசா |
நிதேயாப்ப்யாம் பத்யா நிஜ ஸிரஸி காமாக்ஷி ! ஸததம்
நமஸ்தே பாதாப்ப்யாம் நளிந ம்ருதுலாப்ப்யாம் கிரிஸுதே ||

மலை மகளே ! காமாட்சி ! இனிய ஒலி எழுப்பும் கொலுசுகள்
கொஞ்சுவதும், அழகிய நடையுடையதும், புண்ணியவான்களின் இதயத்தை
உறைவிடமாய்க் கொண்டதும், தனது நகங்களின் ஒளித் திவலைகளால்
அறியாமை இருளகற்றுவதும், பரமேஸ்வரன் மகுடத்தில் தாங்குவதுமான
உன்னுடைய பாதங்களுக்கு வணக்கம் !

சிந்தையைக் கவரும் வண்ணம்
சிறந்தநல் நடையைக் காட்டும் !
சுந்தரன் சிவபெரு மானின்
சிரத்தினில் மகுடம் சூட்டும் !
எந்தஓர் தீதும் செய்யா
உத்தமர் உள்ளம் வாழும் !
மந்திர நகஒளி யாலே...
மனஇருள் தன்னை ஓட்டும் !
சந்தமாய் பாடும் கொலுசை
சூட்டும் செம்பதம் தன்னை
வந்தனம் செய்திடு வேனே !
வாழ்த்திடு ஸ்ரீ காமாட்சி !

29)

பாதாரவிந்த சதகம் (99)

यशः सूते मातर्मधुरकवितां पक्ष्मलयते
श्रियं दत्ते चित्ते कमपि परिपाकं प्रथयते ।
सतां पाशग्रन्थिं शिथिलयति किं किं न कुरुते
प्रपन्ने कामाक्ष्या प्रणतिपरिपाटि चरणयोः ॥ 29 ॥

யஸ: ஸூதே மாத: மதுர-கவிதாம் பக்ஷ்மலயதே
ஸ்ரியம் தத்தே சித்தே கம் அபி பரிபாகம் ப்ரதயதே |
ஸதாம் பாஸ்க்ரந்திம் ஸிதிலயதி கிம் கிம் ந குருதே
ப்ரபந்நே காமாக்ஷ்யா ப்ரணதி-பரிபாடி சரணயோ: || 29 ||

தாயே காமாட்சி ! உன்னிரு பாதங்களில் செய்யும் நமஸ்காரம்,
சான்றோர்க்கு பெருமையை சேர்க்கிறது; நல்ல கவி பாடும் திறன்
கூட்டுகிறது; செல்வத்தை அளிக்கிறது; வார்த்தையில் அளவிடமுடியாத
ஒரு மன அமைதியை அளிக்கிறது; பாசக் கடலின் பிணைப்பை அறுக்கிறது.
அதனால் முடியாததென ஏதும் உண்டோ?

திருவடி பணியும் சான்றோர்
பெரும்புகழ் ஓங்கச் செய்யும்!
அரும்பெரும் காவிய மெல்லாம்
ஆக்கிடும் ஆற்றல் கூட்டும் !
சொல்லொணா ஓர்நிலை தன்னை
உள்ளத்தின் உள்ளே காட்டும்!
செல்வமும் பேறும் தந்து
சீர்மிகும் வாழ்வை ஈட்டும் !
பிணைத்திடும் பந்தக் கயிற்றின்
பிணைப்பினை விலகச் செய்யும்!
இணையடி பணிந்திடு வோர்க்கு
பணிந்திடாப் பொருளும் உளதோ?

30)

பாதாரவிந்த சதகம் (100)

मनीषां माहेन्द्रीं ककुभमिव ते कामपि दशां
प्रधत्ते कामाक्ष्याः चरणतरुणादित्य किरणः ।
यदीये संपर्के धृतरसमरन्दा कवयतां
परीपाकं धत्ते परिमलवती सूक्तिनलिनी ॥ 30 ॥

மநீஷாம் மாஹேந்த்ரீம் ககுபம் இவ தே காமபி தஸாம்
ப்ரதத்தே காமாக்ஷ்யா: சரண தருணாதித்ய கிரண: |
யதீயே ஸம்பர்கே த்ருத ரஸமரந்தா கவயதாம்
பரீபாகம் தத்தே பரிமளவதீ ஸூக்தி நளிநீ || 30 ||

சூரியன் உதிக்கும் போது, கிழக்கு திசைக்கு (இந்திரனின் திசை) ஒரு பிரகாசமும், தாமரைக்கு ஒரு மலர்ச்சி உண்டாகி மகரந்தம் ஊறுவது போல, காமாட்சியின் பாத ஒளிச்சுடர்கள், கவிஞர்களுக்கு சிறந்த ஞானத்தையும், வாக்விலாசத்தையும் அருள்கின்றன.

இந்திரன் திசையில் தோன்றி
இருளினை நீக்கும் கதிராய்..
அம்பிகை செம்பதம் என்னும்
அருணனின் ஒளியலை யாலே
அற்புதக் கவிதை இன்னும்
அழகிய மலராய் பூக்கும் !
பொற்பதம் தொழுதிடு வோர்க்கு
நல்லதோர் நிலையே காட்டும் !

31)

ஸ்துதி சதகம் (99)

भुवनजननि भूषाभूतचन्द्रे नमस्ते
कलुषशमनि कम्पातीरगोहे नमस्ते ।
निखिलनिगमवेद्ये नित्यरूपे नमस्ते
परशिवमयि पाशच्छेदहस्ते नमस्ते ॥ 31 ॥
புவனஜநநி பூஷாபூதசந்த்ரே நமஸ்தே
கலுஷஸமநி கம்பாதீரகேஹே நமஸ்தே ।
நிகில நிகமவேத்யே நித்யரூபே நமஸ்தே
பரஸிவமயி ! பாஸச்சேதஹஸ்தே நமஸ்தே ॥ 31 ॥

லோக மாதாவே ! நிலவினைச் சூடியவளே ! உனக்கு சரணம் ! கம்பா
நதிக்கரையில் அமர்ந்தவளே ! பாவங்களை போக்குகிறவளே ! உனக்கு
நமஸ்காரம் ! வேதங்கள் போற்றுபவளே ! முடிவில்லாதவளே ! உனக்கு
வந்தனம். சிவமென்னும் ப்ரம்ம வடிவானவளே ! அங்குசம், பாசம்
தரித்தவளே ! நமஸ்காரம் !

அங்குசம் பாசம் ஏந்தும்
அன்னையின் திருவடி சரணம் !
சங்கரன் திரு வருவானோள்
சீரடி சரணம் ! சரணம் !
கம்பையின் கரையில் வாழும்
அம்பிகை அருளடி சரணம் !
அம்புலி சிரத்தில் தாங்கும்
அம்மனின் இணையடி சரணம் !
மந்திர மறைகள் வடிவாம்!
மலரடி சரணம் சரணம் !
அந்தமே இல்லா தவளின் !
அம்புஜ பதமே சரணம் !

(முகசாரம் முற்றிற்று)

